

IGNACIO PEYRÓ
«Ya sentarás
cabeza»

LIBROS DEL ASTEROIDE
562 PÀGINES

«Ya sentarás cabeza. Cuando fuimos periodistas (2006-2011)» ► El periodista i escriptor Ignacio Peyró repassa la seva trajectòria professional en el món de la comunicació dins de l'espai polític

Ignacio Peyró: «Si no poses seny, te'l posen»

El periodista i escriptor Ignacio Peyró, director de l'Institut Cervantes de Londres, explica a *Ya sentarás cabeza*, els seus anys d'aprenentatge en l'ofici del periodisme. Amb una elegant i original prosa, el llibre revela l'entramat de la política de les altes esferes, en la qual va exercir com a corresponsal. Entre llibres, viatges, reflexions, Peyró marca el pas d'anada i tornada entre periodisme i literatura aconseguint un relat magnètic, fidel retrat de la seva època.

MATÍAS CROWDER

► Ha assessorat polítics. Quin era el més difícil i per què?

R Un que -curiosament- parlava molt poc en públic: Alfonso de Senillosa (director entre 2011 i 2018 del Departament de Seguretat Nacional), home de gran cordialitat i energia i, alhora, de meticulositat extrema en la preparació de les seves intervencions. Era molt exigent. Per descomptat, això difícilment es pot considerar com un defecte.

► Quan era jove, explica al seu llibre, va pensar que la millor manera de guanyar diners escrivint era el periodisme. Va encertar?

R El periodisme -com per a tantes generacions- era, més que la forma de guanyar

Ignacio Peyró.

diners, cosa que avui sona de broma macabra, la millor via per escriure i llegir. Amb imperfeccions, però va funcionar.

► El títlen de «dandi il·lustrat».

R La definició d'«il·lustrat» te la donen ja quan has llegit un parell de llibres grossos. La de «dandi» em desconcerta: és per portar corbata i adés? Se suposa que el dandisme té una mica de revolució moral contra el món, i viu Déu que a mi el món em sembla que està molt malament, però tampoc soc tan bo jo com per voler can-

viar-lo segons em vingui de gust.

► Existeix el periodisme independent al món?

R Ningú és independent dels seus biaixos o interessos, però si no hi ha periodisme independent, sí que hi ha periodistes lliures, honestos i savis.

► Una frase: «El periodisme és lliure o és una farsa» (Rodolfo Waslh).

R O un còmplice.

► Una altra frase, aquesta vegada de García Márquez: «Encara que es patei-

xi com un gos, no hi ha millor ofici que el periodisme».

R Entenc que hi ha pressions, competència, escenaris on un periodista ho passa malament... però d'aquí a dir que es pateix com un gos, em sembla que hi ha un tros. A ulls de la societat, els periodistes semblaven fins i tot tenir més de vidors, encara que fos per estar informant des del cul del món, que de patidors.

► Diu que en la relació Madrid-Barcelona hi ha un «intercanvi de gestos». Quins?

R Hi ha poques grans ciutats tan unides. Em nego a pensar que la relació sigui a la força de Venus i Mart o que no ens puguem llegir els uns als altres.

► Periodisme i política.

R I una reflexió: és massa perillós abandonar-nos a la idea que són a la força activitats innobles.

► Independentisme i Catalunya.

R Un pot ser molt filocatalà i molt poc o gens filo-independentista.

► Quin discurs li escriuria a Carles Puigdemont?

R Sempre he cregut en una certa concòrdia hispànica. No podria escriure res que no passés per una noció de retrobament.

► Al final va posar seny?

R Si no poses seny, te'l posen. Sí.

RITA ALVARES TUDELA